

szabad megfeledezni arról, hogy a médiák ismerete mellett a „régi technológiában” is otthon kell lenniük gyermekeinknek: az információt nemcsak az Interneten, hanem a könyvespolcon is meg kell találniuk.

(Sz. Nagy Lajos)

INFORMÁCIÓELŐÁLLÍTÁS, -MEGJELENÍTÉS ÉS -TERJESZTÉS

97/341

VERHO, Seppo: Lasten lainaus vähenee! = Kirjastolehti. 88.vuo. 1996. 7-8.no. 217.p.

Csökkenőben a gyermekek kölcsönzése Finnországban

Gyermekolvasó; Kölcsönzés; Közművelődési könyvtár

Tizenkét könyvtárban végzett felmérést a folyóirat: négy városi, két kisközségi és hat, 5-20 ezer lakosú településen. A kapott eredmény szerint a gyermekek kölcsönzési aktivitása 9%-ot esett vissza a 90-es évek elejéhez képest, miközben a felnőtteké 30%-kal nőtt.

A könyvtárosok szerint a könyvkölcsönzésben van számottevő visszaesés, kiváltképp a szépirodalom területén. Az ismeretterjesztő és az idegen nyelvű könyvek kölcsönzése viszont növekvőben van, s ez azzal függhet össze, hogy az iskolai oktatási gyakorlat az önálló ismeretszerzést preferálja. Oka lehet még a szépirodalom iránti érdeklődés lanyhulásának az ifjúsági irodalom szerény kínálata és a kínálat vitatható minősége. Valószínűleg az is közrejátszik a visszaesésben, hogy a gyermekek manapság fiatalabb korokban kezdenek el szépirodalmat olvasni a felnőtt részből, s így kölcsönzésük a felnőttek százalékát növeli. Egyértelmű tény viszont videókölcsönzéseik növekedése. A tapasztalatok szerint a másik tényező, amely a könyvolvasástól elvonja a gyermekeket, az otthonukban elérhető számítógépes játékok.

(Sz. Nagy Lajos)

Audiovizuális, optikai, elektronikus információhordozók

97/342

COX, Richard J.: Taking sides on the future of the book = Am.Lib. 28.vol. 1997. 1.no. 52-55.p.

Egy könyvtártudományi oktató álláspontja a „könyvek vagy bájtok” vitájában

Elektronikus publikáció; Könyv

A könyv jövőjét kutató szerzők társadalmunkat egy mindentől elrugaszkodott, állandó átalakulásban lévő, az információs korbá rohanó képződményként írják le. A témába vágó írások egy másik fajtája – elég furcsa módon – nyomtatott könyvekben reklámozza a meggazdagodás lehetőségét az információs szupersztrádán.

Kik ezek a szerzők, és közelebből szemlélve, milyen nézeteket vallanak? A jövő könyvtársait és információs szakembereit oktatóknak mennyire kell odafigyelniük ezekre az írásokra? Ezek napjainkban a könyvtárosképzés fontos kérdései.

Ilyen és hasonló kérdések felvetésekor hasznos iránytű lehet Neil Postman *Az oktatás vége: az iskola szerepének újragondolása (1995)* ⁽¹⁾ című könyve, amely különböző nézetek ütköztetésével hat olvasóira. Ehhez hasonlóan az e témában összegyűjtött irodalom vegyes üzenetet hordoz, ami arra indította a jelen tanulmány szerzőjét, hogy a tanterem falai közé vigye a vitát. Szerzőnk felfogása szerint a négy évszázada élő, hagyományos nyomtatott irodalom a 21. században is fontos szerepet fog játszani, és

ez nem zárja ki, hogy emellett még navigáljunk az Interneten, vagy böngésszünk az elektronikus csatornákon fellelhető szövegekben. A két világ kékesen megférhet egymást kiegészítve.

Ezt a véleményt azonban nem mindenki osztja. A szerző két kiemelkedő véleményt említ meg, amelyek jól példázzák a könyv jövőjéről alkotott extrém nézeteket. A továbbiakban Nicholas Negroponte és Barry Sanders gondolatait idézzük szerzőnk, Cox professzor kommentálásával.

Negroponte *Digitális lét* című műve ⁽²⁾ a számítógépek által szervezett társadalom képét villantja fel. Tapasztalatai szerint a gépek képessége már túllépett egy bizonyos minőségi szinten és az élet szerves részévé vált.

Itt professzorunk epésen megjegyzi, hogy talán a paperback nem vált már ugyanígy mindennapivá?

Míg Negroponte műve inkább személyes vízió, vallomás, addig a másik fent említett szerző, Sanders tudományosabb, személytelenebb, és így is kezeli a technológiák előretörését világunkban. Írásának igazi könyv jellege van – mintha olyan korban adták volna ki, amikor még senki sem vonta kétségbe a könyv létjogosultságát.

Sanders ⁽³⁾ elsőprőnek, egy győztes hadsereg bevonulásának ábrázolja az elektronizáció térhódítását, meglepedezve arról a sok negatív tényezőről, amit bizonyos szempontból éppen az információs technológiák szabadítottak ránk: bűnözés, társadalmi nyugtalanság, a válság, az elidegenedés, a nevelés csődje.

A Sandershez és Negroponte-hoz hasonló szerzők sorából még kettőt ragad ki a cikk írója.

Sven Birkets ⁽⁴⁾ az egyikük, akinek hangvétele talán Sanderséhez fogható. Miután felsorolja azokat az eredményeket és mellettük a veszteségeket, amelyeket az új technológiák megjelenése hozott, nagyvonalúan átsiklik a negatív hatásokon. Ő is észleli az olvasás és a hagyományos műveltség ellen ható erőket, de közömbösítésükre nem tud receptet adni.

Richard Lanham ⁽⁵⁾ a másik szerző, akinek alap gondolata kissé meghökkentő. Szerinte az elektronikus közlésmód nem szétrombolni, hanem inkább teljessé fogja tenni a nyugati írásos kultúrát. Könyvét letéve itt ovációban törhetne ki az olvasó a sugárzó optimizmustól, hacsak hirtelen

nem gondolna arra, hogy milyen is a világ mai állapota.

A jelen tanulmányban felsorolt könyveket pont-ellenpontként használva vitát lehetne nyitni a könyv jövőjének témájában, hasonlóan a modern társadalmat megosztó egyéb témákhoz, amilyenek pl. a faji kisebbségek kérdése az oktatásban, a bevándorlás, a vallás stb. Éppen ez a módszer az, amit Peter Stearns ⁽⁶⁾ követ: a folyamatok láttatása doktrínák tanítása helyett, eszmék versengése kész elméletek helyett. A mai oktatásban kitűzendő feladat, hogy a diákok fel legyenek készítve a navigálásra az úgynevezett információs szupersztrádán.

Két véglet között választhatunk: vagy a könyv halálát hirdetjük és a virtuális könyvtár érkezését, vagy inkább a diákokba oltjuk a könyv- és írástörténet ismereteinek esszenciáját, ami feltehetőleg több hasznukra lesz későbbi döntéseik meghozatalakor. Nem meglepő, hogy szerzőnk az utóbbi megoldásra voksol.

Az új információs korszakot hirdető kutatók természetesen sok értéket adhatnak az oktatás számára, segíthetnek a gyorsan változó társadalmi folyamatok megragadásában. Segíthetnek eljutni arra a felismerésre, hogy a hagyományos könyv, vagy az elektronikus szöveg egyaránt az egyetemes emberi tudás hordozója. Bármilyen helyettesítse a könyvet a jövő társadalmában, az akkor is örökké az emberiség egyik szimbóluma, relikviája marad.

Nincs kizárva, hogy a vízpartra, vagy a repülőgépre nemsokára már csak egy digitális lapocskát viszünk magunkkal a megszokott, a sok olvasástól gyűrődött könyvünk helyett, de ennek bekövetkezése csak akkorra várható, amikor az elektronizáció nagy guruja, Negroponte gondolatait már kizárólag bitekbe és bajtokba szedve táplálja számítógépébe, s nem lesz szüksége a nyomtatott kiadásra.

- (1) Neil Postman: *The End of Education: Redefining the Value of School* (1995)
- (2) Nicholas Negroponte: *Being Digital* (1995)
- (3) Barry Sanders: *A Is for Ox: Violence, Electronic Media, and the Silencing of the Written Word* (1994)
- (4) Sven Birkets: *The Gutenberg Elegies: The Fate of Reading in an Electronic Age* (1995)
- (5) Richard Lanham: *The Electronic Word: Democracy, Technology, and the Arts* (1993)

(6) Peter Stearns: *Meaning Over Memory: Recasting of the Teaching of Culture and History* (1993)

(Nagy Ferenc)

97/343

DELL'ORSO, Francesco: *Banche dati di filosofia su CD-ROM. Una rassegna analitica di quattro prodotti di spicco* = *Boll.AIB*. 36.vol. 1996. 3.no. 315-328.p.

Négy filozófiai CD-ROM adatbázis elemző összevetése

Adatbázis -filozófiai; CD-ROM

A tanulmány kizárólag CD-ROM formátumú, tehát nem papír-alapú és nem online adatbázisokat hasonlít össze, az amerikai monotematikus *Philosopher's Index* egyik kumulatív kiadását, továbbá három interdiszciplináris adatbázist: a finn Vaasa Egyetem humántudományi *Sophia* CD-ROM-ját, a német *Internationale Bibliographie der Zeitschriftenliteratur aus allen Gebieten des Wissens* adatbázist és a francia INIST humántudományi, *Francis* nevű lemezeit. [Sajnálatos, hogy az összeállítónak nem volt módja az *IBZ DIP (Dietrichs Index Philosophicus)* című, a nemzetközi recenzió- és „Festschrift”-bibliográfiákat is figyelembe vevő különkiadását is vizsgálni.]

Néhány összehasonlító adat: A *Sophia* az egyetlen, amely csak lemezként létezik, az *IBZ*-nek nyomtatott, a másik kettőnek nyomtatott és online változata is van. Az interdiszciplinárisak közül csak az *IBZ* vásárolható meg szakterületenként. A *Francis* másfél millió rekordjából a PHIL szekció kb. százezret tartalmaz, a *Philosopher's Index*nek kb. 230 ezer, a *Sophia Philis* részének 52 290 rekordja van, az *IBZ* hatszáz-ezer rekordjából a PHIL szekció 81 ezret tesz elérhetővé.

Könyvek adatait csak a *Philosopher's Index* közli (ill. a nem vizsgált *DIP*). Az évi gyarapodás a filozófiai szekciók esetében: *Francis* 4000, *Ph.I.* 6300, *IBZ* 9000, a *Sophiáról* nincs adat.

Frissítés (ugyanebben a sorrendben): éves, negyedéves, éves, rendszertelen. A *Sophia* kitekintése európai, keleti hangsúllyal, az *IBZ*

világméretű, a *Ph.I.* elsősorban angol, francia, német, olasz, spanyol, ill. más nyelveken válogatott anyagot tartalmaz. A *Francis*nak nincs nyelvi, vagy földrajzi korlátozása, ám úgy tűnik, hogy a keleti filozófiákat csak nyugati kapcsolataik révén veszi figyelembe.

Három adatbázis rendelkezik „help” funkcióval és nyomtatott kézikönyvvel, a *Sophianak* csak help-je van. A *Francis* és az *IBZ* DOS-os, a *Ph.I.* DOS, Windows és Mac verziót egyaránt „ért”, a *Sophia* Windows alapú, de kérésre a DOS verzió is elérhető.

További tapasztalatok: 35 kiválasztott filozófiai szakfolyóiratból a *Ph.I.* 30-at, a *Francis* és a *Sophia* 28-28-at, az *IBZ* 24-et dolgoz fel. Egy szakértő elkészítette egy Wittgensteinnel kapcsolatos kérdés teljes egy évi bibliográfiáját, amely 20 cikket és 5 könyvet tartalmazott. Ugyane kérdés irodalmaként a *Ph.I.* 16 cikket és 2 könyvet, a *Francis* 11, az *IBZ* 7, a *Sophia* 2 cikket tudott nyújtani. Ami a szoftvert illeti, kiemelkedik a *Philosopher's Index*, leggyengébb a *Sophia*, ahol még installálási nehézségek is akadtak. A *Francis* külön előnye, hogy a már megfogalmazott keresések könnyen felidézhetőek és javíthatók, saját adatbázisba pedig legkényelmesebben a *Philosopher's Index*-ből lehet letölteni.

(Mohor Jenő)

97/344

GUTHRIE, Kevin M. – LOUGEE, Wendy P.: *The JSTOR solution: accessing and preserving the past* = *Libr.J.* 122.vol. 1997. 2.no. 42-44.p.

Kísérlet a kulcsfontosságú folyóiratok elektronikus tárolására: a JSTOR (Journal Storage) program

Alakfelismerés; Együttműködés -belföldi; Gazdaságosság -könyvtárban; Időszaki kiadvány; Konverzió; Megőrzés

A növekvő dokumentumállományok kezelése régi problémája a tudományos könyvtáraknak. Már 1974-ben a tudományos könyvtárak szövetségében részt vevő könyvtárak több mint fele tervezte kihelyezett raktárak létesítését, ha-

bár az olvasók panaszkodtak a hozzáférés korláta miatt (különösen a régi könyveket tanulmányozó kutatóknak jelentett nehézséget ez, hiszen nem vehették kézbe a műveket, minden kötetet külön be kellett kérniük).

A JSTOR (Journal Storage) nem profit-orientált szervezet New Yorkban, amely azért jött létre, hogy a digitális technológiát hasznosítva a magfolyóiratokat megóvja és egyben hozzáférhetővé tegye. Ira Fuchs (a Princetoni Egyetem főtechnológusa, s a Bitnet társ-alapítója), valamint William Bowen, a Mellon Alapítvánnyal karöltve, együttműködő partnert kerestek a fontos folyóiratok régebbi évfolyamai adatbázisának elkészítéséhez. A University of Michigan (UM) digitális könyvtárait választották, a TULIP néven ismert vállalkozásukra való tekintettel. 1994-ben a JSTOR elnyert egy Mellon-pályázatot, 750 ezer folyóiratoldal digitalizálására, valamint olyan szoftver kifejlesztésére, amely elérhetővé teszi ezt az anyagot a Weben használatos browser-programok segítségével. Meggyőződésük volt, hogy a költségek sok könyvtár között megoszthatók, a felszabaduló polcférőhely is indokolja a ráfordítást.

A cikk leírja a munka menetét, a sok nehézséget (gyanakvó kiadók, hiányzó számok, kitépelt oldalak, a kiadói adatok változásai), és ismerteti a fejlesztői munkát (pl. nyomtatási formátumok kifejlesztése, a keresési program kapacitásának növelése, a használói felület átszervezése, képkeret-alapú interfész, a találatok fontossági sorrendben való megjelenítése, a keresés egyes típusokra való leszűkíthetősége).

Megvizsgálták a használói magatartást, az érdeklődés korszakonkénti gyakoriságát, s azt is, hogy mennyire változtatta meg a digitális változat elérhetősége a kutatói gyakorlatot és a kutatók közötti kommunikációt. Kiderült, hogy a JSTOR-ban szereplő címek iránt érdeklődők gyakrabban használták az elektronikus verziót, és az Internet lehetőségeivel is jobban éltek.

Bár az eredeti Mellon-pályázat jelentős összeggel (kb. 4 millió dollárral) adott lendületet a vállalkozásnak, a JSTOR-nak pénzügyileg rentábilisnak kell maradnia. A költségek (a teljes évfolyamok előkészítése, digitalizálás, karakterfelismerés, indexelés, tárolás, a hozzáférés biztosítása, a használóknak nyújtott segítség, valamint a vezetési és felügyeleti költségek) nehezen

kalkulálhatók, ezért egy árstratégiát dolgoztak ki, amely tekintettel van a résztvevő könyvtárak nagyságára, visszakeresési igényeire, ill. a kutatómunkában játszott szerepére. A részvételi díj egy egyszeri adatbázis-fejlesztési hozzájárulást (10-40 ezer USD), valamint évenkénti hozzáférési díjat (2-5 ezer USD) foglal magában. Bővebbet a Web-lapjukon lehet megtudni: <http://www.jstor.org>.

(Mándy Gábor)

97/345

KELLER, Alice: Elektronische Zeitschriften in Bibliotheken. Ein Erfahrungsbericht aus der ETH-Bibliothek = Nachr.Dok. 48.Jg. 1997. 3.no. 131-136.p.

Res. angol nyelven

Elektronikus folyóiratok a könyvtárakban: a zürichi Állami Műszaki Főiskola könyvtárának tapasztalatai

Elektronikus folyóirat; Főiskolai könyvtár -műszaki; Számítógép-hálózat; Szolgáltatások

Az „Elektronikus folyóiratok az ETH könyvtárában” nevű projekt azt példázza, hogyan szerzi be, gondozza és kínálja virtuális folyóiratállományát egy nagy tudományos könyvtár. Már 1995 végén elkezdődtek az előkészületek, s az ETH (Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich) könyvtára Európában az elsők között bocsátotta olvasói rendelkezésére elektronikus folyóiratainak komoly választékát.

A könyvtár folyóiratállománya közel 8000 kurrens címből áll, melyek adatai az ETHICSplus online katalógusban is megtalálhatóak. Központi könyvtári szerepköre mellett az ETH könyvtára egyben a természettudományos szakirodalom információs központja is, és fontos szerepet játszik az országos szakirodalmi ellátásban.

A természettudományi és műszaki szakterület rendkívül alkalmas a virtuális folyóiratállomány kialakítására: a releváns publikációk – elsősorban a folyóiratcikkek – száma rohamosan nő; a kutatók abban érdekeltek, hogy a szükséges információkhoz minél gyorsabban hozzáfér-

hessenek, s lehetőleg a munkahelyükön, illetve a képernyőjükön tanulmányozhassák azokat; a könyvtár használói jól fel vannak szerelve számítástechnikai eszközökkel.

Az ETH könyvtárában a munkálatok kezdetén az online folyóiratokról szóló ismertetőket rendszereztek, s a projekt vezetője intenzíven tanulmányozta a kaliforniai könyvtárak idevágó tapasztalatait is (Red Sage, TULIP). 1996 májusában tudták az első online folyóiratokat hozzáférhetővé tenni. 1996 folyamán majdnem minden szakfolyóiratra, amely a könyvtár gyűjtőkörébe illett és teljes szöveges formában online előfizethető volt, megvásárolták a licenszet, lehetőleg a főiskola egészére kiterjedően. Az év végére mintegy 100 elektronikus folyóiratot szolgáltatnak olvasóiknak; ezeknek a 10%-a kizárólag elektronikusan publikált cím volt, a fennmaradó 90% nyomtatott változatban is megjelent.

Kezdetben elsősorban a mennyiség növelésére törekedtek, hogy minél több tapasztalatra tegyenek szert a különböző kiadókkal és a felhasználói felületekkel kapcsolatban, s lehetőleg a folyóiratok széles skáláját nyújthassák olvasóiknak. Az idén már a minőségen van a hangsúly: csak olyan folyóiratok kerülhetnek be a választékba, amelyek online változata jó színvonalú, és amelyet nyomtatott formában is intenzíven használnak az olvasók.

Az ETH könyvtára nem tárolja saját hálózatán az e-folyóiratokat: valamennyit a kiadótól/közreadótól kell lekérdeznük a használóknak. A kiadókkal való tárgyalás (a licenz-feltételek meghatározása, a használók körének a tisztázása, a hozzáférés tesztelése) a könyvtár feladata, mivel a folyóirat-előfizetési ügynökségek ezt a munkát jelenleg nem vállalják át.

A könyvtárban elérhető elektronikus folyóiratok jegyzékét a honlapon teszik közzé (http://ezinfo.ethz.ch/EZ_LIB/ejour.html). Minden folyóiratcím mögött annak a szervernek az URL-je rejtezik, amelyen a szövegeket tárolják, de ezek elérése nem mindig egyszerű: attól függ, mely szinten kell a jelszavakat beírni, továbbá gyakoriak a szervercím-változások is. A gyorsabb hozzáférés végett egy keresőgépet programoztak a honlapra, amely lehetővé teszi a tárgy szó szerinti keresést (max. három szóig), s még az idén elkészül a folyóiratcímek szakok szerinti jegyzéke is.

Valamennyi online folyóiratcím szerepel az elektronikus katalógusban, az ETHICSplus-ban, az URL-ek lábjegyzetként szerepelnek a bibliográfiai leírásában. Ideális esetben az OPAC-ban látható URL-re kattintva kellene az online-folyóirat szerverére eljutni: ezt a HotETHICSplus kínálja, amely Java nyelven írt használói felület az ETHICSplus Internetes elérésére (<http://www.ethics.ethz.ch/HotETHICS.html>).

Az online folyóiratok archiválása mind a kiadók, mind a könyvtárak számára új feladat. Megoldás híján általában az év végén kinyomtatott változatot archiválják, olykor éves kumuláció készül CD-ROM-formában, de ez utóbbi sem megoldás hosszú távon, csak a könyvtárakra hárítja a problémát. Emellett várhatóan egyre több digitalizált és/vagy multimédia-melléklet fog napvilágot látni, melyeket nem lehet kinyomtatni, s archiválásuk sem oldható meg így.

Bár az ETH könyvtárában három nyilvános Internet-állomás szolgálja az elektronikus folyóiratok elérését, a kutatók inkább a munkahelyükön olvassák ezeket. A honlapon található elektronikus címen meg tudják keresni a könyvtárost, párbeszédet tudnak vele folytatni, és kérdéseket vagy üzeneteket is küldhetnek neki.

Mivel az ETH könyvtára nem tárolja az elektronikus folyóiratokat, statisztikai adatok sem állnak rendelkezésére a használat gyakoriságáról. Az olvasók véleményéről ezért 1996-1997 telén felmérés készült, amelynek eredményeit az idén publikálni fogják.

A megnövekedett érdeklődés ellenére kizárólag a főiskola oktatói és hallgatói vehetik igénybe az elektronikus folyóiratokat: a külső használók számára a jövőben is nélkülözhetetlenek lesznek a xerox-másolatok, vagyis a nyomtatott folyóirat-változatok.

(Murányi Lajos)

97/346

NOREK, Sabine: Die elektronische wissenschaftliche Fachzeitschrift. Entwicklung, Stand und Perspektiven einer nutzergerechten Gestaltung = *Nachr.Dok.* 48.Jg. 1997. 3.no. 137-149.p. Bibliogr.

Res. angol nyelven

Elektronikus tudományos folyóiratok: a használók igényeinek megfelelő forma kialakulása és továbbfejlesztésének lehetőségei

CD-ROM; Elektronikus folyóirat; Publikálás -tudományos kiadványoké; Számítógép-hálózat; Tipográfiai szerkesztés

Jelenleg az elektronikus folyóiratok lehetőségeit elsősorban a természettudományi folyóiratok vonatkozásában vizsgálják. A természettudományok, a kiadói ipar és a könyvtárügy információs szakemberei az elektronikus folyóiratoknak a hálózaton, ill. CD-ROM-on történő szolgáltatási lehetőségeiről értekeznek. A természettudományi egyesületek, a kereskedelmi kiadók és maguk a kutatók egyre több elektronikus folyóiratot jelentetnek meg. E háttér figyelembevételével a cikk ismerteti a természettudományi elektronikus folyóiratok kifejlődését és jelenlegi állapotát. Ennek során a tudományos folyóiratok funkcióira és a használói vizsgálatokra összpontosít, hogy következtethessen a használókra orientált elektronikus folyóiratok megtervezésére.

(Autoref.)

Lásd még 275-276, 279-280, 283-285, 306, 331

Kommunikációs technikák

97/347

SCHNELL, Eric H.: The World Wide Web: a new medium for professional communication = Internet Ref.Serv.Q. 1.vol. 1996. 4.no. 33-41.p. Bibliogr. 13. tétel.

A World Wide Web: új lehetőség a könyvtárosok szakmai kommunikációjára

Kommunikáció -személyzetén belül; Könyvtártudományi tájékoztatás; Számítógép-hálózat

[A forrás-folyóirat az alábbi címen szerezhető be: HAWORTH DOCUMENT DELIVERY CEN-

TER, Haworth Press, Inc., 10 Alice Street, Binghamton, N.Y. 13904]

A World Wide Webet egyre fokozottabb mértékben használják a könyvtárak a hagyományos szolgáltatásaik kibővítésére. A Web a könyvtárosok közötti kommunikációt is segíti, továbbá előadások közreadására, kiállítások szervezésére és projektek bemutatására is alkalmas. Célszerű a könyvtár szerverén valamennyi munkaterületet biztosítani a könyvtárosok számára az új médiummal való kísérletezésre és a szakma érdeklődésére számot tartó közlemények elhelyezésére. A jelen cikk a Weben történő szakmai kommunikáció lehetőségeit méri fel, s az ilyen jellegű használat kérdéseit vizsgálja.

(Autoref.)

Lásd még 299

KÖNYVTÁRGÉPESÍTÉS, KÖNYVTÁRÉPÜLET

Könyvtárgépesítés általában

97/348

SRAJBERG, A.L.: Ostorožno: avtomatizaciâ i rãdom Internet. Ne nosite rozovyh oãkov! = Nauãn.Teh.Bibl. 1997. 1.no. 53-64.p.